

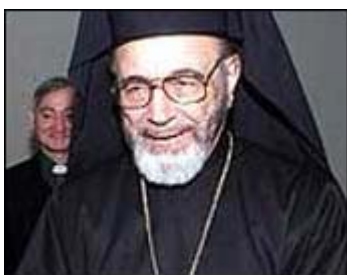
Het Vaticaan noemt Israël een bezettende macht

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 21 oktober 1998) (Laatste bewerking: 12 augustus 2022)

De rol die Rome vandaag speelt ten aanzien van Israël is nog even bedenkelijk als vroeger. In het boek "[Het Vaticaan tegen Israël](#)", gaat de Italiaanse journalist en auteur Giulio Meotti uitvoerig in op de rol van het Vaticaan ten aanzien van Israël. Citaat: *'Het eeuwenlange theologische antisemitisme van het Vaticaan, is sinds de oprichting van de staat Israël veranderd in antizionisme. Het Vaticaan heeft openlijk partij gekozen voor de Arabische moslims, en streeft samen met hen naar de verdwijning van de Joodse staat.'* Meotti geeft op basis van grondig onderzoek een schat aan bewijs voor de werkelijke houding van het Vaticaan tegenover de Joden ook zegt hij dat het Vaticaan tegenstander was van de oprichting van de staat Israël in het aloude Bijbelse land, met Jeruzalem als hoofdstad. Sinds de oprichting van de Joodse staat in 1948 staat het Vaticaan aan de kant van Israëls Arabisch-Islamitische vijanden en ontkend het Vaticaan het recht van het Joodse volk op een eigen staat. Het Vaticaan heeft de staat Israël weliswaar in 1993 erkend, maar ondanks deze erkenning is er in de houding van het Vaticaan ten aanzien van Israël, niet veranderd. Zo blijven de Vaticaanse autoriteiten volhouden dat Israël een 'bezettende' macht is.

Het Vaticaan probeert- net als de islamitische wereld- op alle mogelijke manieren de Joodse oorsprong en identiteit van Jeruzalem te ondergraven. In zijn boek toont Meotti aan hoe het Vaticaan zijn klassieke antisemitisme heeft ingewisseld voor de hedendaagse vorm, het antizionisme. Zo was het Vaticaan aanwezig op internationale conferenties waar het zionisme gelijk werd gesteld met racisme. Het PLO-bewind wordt door hoge katholieke geestelijken als het 'echte Israël' gepresenteerd en Israël als kwaadaardige bezettingsregime van de theologisch vervloekte Joden. Tijdens de Eerste Intifada was het Vaticaan zelfs een openlijke bondgenoot van de moordende PLO-kliek van terreurmiljardair Jasser Arafat. Zo bestaat er bewijsmateriaal dat Rome PLO-terroristen de helpende hand heeft geboden. Israëlische Autoriteiten ontdekten dat de Rooms Katholieke [aartsbisschop Hillarion Capucci](#), munitie en explosieven in zijn auto vervoerde, bestemd voor de PLO in Libanon, waarvoor hij door Israël is veroordeeld.

Cappucci was ook aanwezig op de bijeenkomst in Teheran op 24 en 25 april 2001, waar Israëls doodsvijanden bijeen waren ter ondersteuning van 2^e Palestijnse Intifada. Cappucci riep de aanwezigen, waaronder, regeringsfunctionarissen, parlementariërs, islamitische geestelijken en leiders van diverse terreurbewegingen zoals Hamas op, met machtsmiddelen terug te nemen, wat met macht is genomen. Cappucci liep in april 2002 ook mee in een anti-Israël demonstratie in Italië. De bisschop bedankte Arafat en consorten voor hun strijd tegen de Joden, in naam van God. Osservatore Romano, de Pauselijke krant beschuldigde in haar uitgave van april 2002, Israël van, *uitroeiing van het Palestijnse volk.*"

Archbishop Hilarion Capucci
PLO arms smuggler and
ardent Palestinian advocate.

Het Vaticaan over Jeruzalem

Rome streeft naar internationalisering van Jeruzalem waarbij zij dan het beheer over de heilige plaatsen voor haar rekening wil nemen. [Kardinaal Jean-Louis Tauran](#), het anti-Israëlische hoofd van de Vaticaanse Raad voor Interreligieuze dialoog, zegt dat bij vredesonderhandelingen ook de status van de 'heilige plaatsen' moet worden meegenomen. „*Er zal geen vrede zijn als het vraagstuk van de heilige plaatsen niet adequaat wordt opgelost. Het deel van Jeruzalem binnen de drie muren –met de heilige plaatsen van de drie religies- is erfgoed van de mensheid. Het heilige en unieke karakter van het gebied moet worden veiliggesteld, en dat kan alleen met een speciale, internationale gegarandeerde*

verordening.” aldus Tauran. Rome zegt dat iedereen vrije toegang tot alle heilige plaatsen moet hebben terwijl dat onder Israël al lang het geval is. Iedere godsdienst heeft in Israël haar eigen heilige plaatsen en er wordt hen niets in de weg gelegd om die te bezoeken. De staat Israël garandeert de vrije toegang tot alle heilige plaatsen. De in 2004 opgerichte [Joodse Raad het Sanhedrin](#) haalde fel uit naar Rome en werd door de raad „de erfgenamen van de Romeinen, de veroveraar, de verwoester van Jeruzalem, de verdrijver van Joden en vernietiger van het land van Israël” genoemd

Rome zegt dat iedereen vrije toegang tot alle heilige plaatsen moet hebben. Alsof dat onder Israël niet zo is! “Iedere godsdienst heeft in Israël haar eigen heilige plaatsen en er wordt hen niets in de weg gelegd om die te bezoeken. De staat Israël gerandeert de vrije toegang tot alle heilige plaatsen.” Wrang genoeg geldt dit niet voor Joden die de voor hen meest heilige plaats, de Tempelberg, willen bezoeken. Ieder ander heeft er wel toegang. Dat geldt evenzeer voor alle christelijke en islamitische heilige plaatsen in het land”. In de verklaring haalt de in

2004 opgerichte Joodse Raad het Sanhedrin fel uit naar de katholieke kerk, die ze „de leidende christelijke kerk in de wereld” noemt, maar ook „de erfgenamen van de Romeinen, de veroveraar, de verwoester van Jeruzalem, de verdrijver van Joden en vernietiger van het land van Israël.”

De voormalige aartsbisschop van Jeruzalem, Michel Sabbah, deed een beroep op de Verenigde Staten en de Europese Unie om de ‘Hebraïsering van Jeruzalem’ stop te zetten. Sabbah was op 1 december 2011 aanwezig op een katholieke-islamitische conferentie in Beit Sahour, waarin hij met onder andere sheikh Muhammad Ahmad Hussein, de moefiti van Jeruzalem, sprak over „hoe katholieken en moslims kunnen samenleven in een toekomstige Palestijnse staat.”

Het pausdom ontkent al eeuwen stelselmatig de legitieme rechten van het Joodse volk op de stad Jeruzalem. In 325 n. Chr., werd op het concilie van Nicea het Joodse volk officieel van haar plaats in Gods heilsplan beroofd. In 1948 schreef: "Observatore Romania" dat de nieuwe staat Israël niet de erfgenaam is van het Bijbelse Israël. Het Heilige Land en zijn heilige plaatsen behoren alleen aan de christenheid ‘het ware Israël’ toe. Dit soort uitspraken staan volledig haaks op wat de Bijbel leert en hebben helemaal niets met de echte Gemeente van Christus te maken. Jeruzalem is de stad van God, gegeven aan zijn kinderen, het volk van Israël.

Genesis 17:7-8-19-20-21 Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht en hun geslachten, tot een eeuwig verbond. Ik zal aan u en uw nageslacht het land waarin gij als vreemdeling vertoeft het ganze land Kanaän tot een altoosdurende bezitting geven en Ik zal u tot een God zijn. Sara zal een zoon baren, en gij zult hem Isaäk noemen en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten tot een eeuwig verbond voor zijn nageslacht.

Psalm 105:8-9-10-11 Hij gedenkt voor eeuwig aan Zijn verbond, het woord, dat Hij gebod aan duizend geslachten dat Hij met Abraham sloot, en aan Zijn eed aan Isaäk; ook stelde Hij het voor aan Jacob tot een inzetting voor Israël tot een eeuwig verbond toen Hij zeide: U zal Ik het land Kanaän geven als het toegemeten erfdeel.

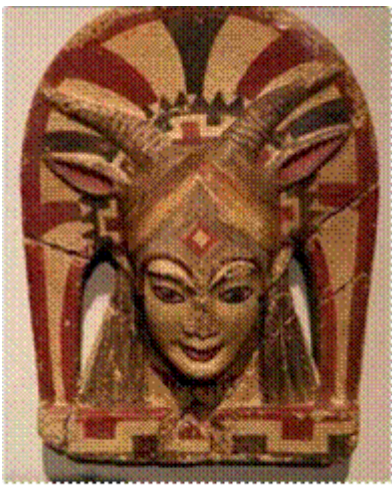
Het land Israël is Gods land. De hele wereld is van God maar de Here noemt Israël Zijn land en als God spreekt over mijn land, dan spreekt hij ook over mijn volk, de kinderen van Israël. Israël is het land waar God Zichzelf openbaarde en tot de mens sprak. Het is het land van de Bijbel. Geen ander land op aarde is ooit door God beloofd aan een volk in het bijzonder, dat is alleen met het volk van Israël gebeurd. Het land en het volk van Israël horen onlosmakelijk bij elkaar. De stad Jeruzalem in het centrale punt voor de "ware" gelovige en voor het volk van Israël. In deze eeuwige stad is geen plaats gereserveerd voor de kerk van Rome met haar [Babylonische afgodendienst](#).

De eisen van het Vaticaan komen neer op het verdrijven en ontkennen van het Joodse karakter van Jeruzalem, dat al zo'n 3000 jaar geleden de hoofdstad van Israël was en sinds die tijd nog nooit de hoofdstad van een andere staat dan een joodse is geweest. Omdat Jeruzalem tevens geclaimd wordt door de moslims -en dat terwijl de stad niet éénmaal in de Koran wordt genoemd- is het Vaticaan een alliantie aangegaan met de islam. Dit pact tussen Rome en Mekka ontkent de Joodse historische rechten in Jeruzalem en tevens die in het 'heilige land'. Het uiteindelijke gezamenlijke doel: een definitief einde te maken aan het bestaan van de staat Israël. Lange tijd hebben islam en het Vaticaan met elkaar in onmin geleefd, maar nu het om Israël en Jeruzalem gaat, zijn ze plotseling vrienden en worden er onderling verdragen gesloten die tegen Israël gericht zijn.

De naam Vaticaan is noch Latijn noch Grieks en kan evenmin worden teruggevoerd op de Bijbel. Het woord Vaticaan lijkt nauw verbonden met de Etruskische godin Vatica zie afbeelding.

De Etruskische literatuur en mythologie zijn verloren gegaan, mede als gevolg van actieve destructie door de rooms-katholieke secte in Rome, maar het is bekend dat de bewaakster van deze necropolis de Etruskische godin Vatica (soms gespeld als Vatica) was. Zij was de godin van de onderwereld.

In maart 2000 was Paus Johannes Paulus II op bezoek in Israël en dit bezoek leek erop gericht weinig heel te laten van Israëls recht op Jeruzalem. Van de andere kant zorgde hij wel voor enige geestdrift door bij de Klaagmuur een “open brief” aan het Joodse volk achter te laten waarin hij namens zijn kerk vroeg om vergiffenis voor de aan de Joden begane misdaden. Ironisch genoeg begon het bezoek op het "[Purimfeest](#)" het feest dat herinnerde aan Haman, die in de 5^e eeuw v. Chr., had beslist dat alle Joden gedood moesten worden. De paus bezocht het Tempelplein waar hij zijn ‘broeder’ de Groot Moefiti van Jeruzalem, Ikrima Sabri bezocht. Deze inmiddels afgetreden moefiti

liet geen enkele gelegenheid voorbij gaan Gods volk te vervloeken. Sabri vroeg de paus te helpen een einde te maken aan de Israëlsche 'bezetting' van Jeruzalem.

Johannes Paulus II kust de koran

Op 12 september 2006 baarde Joseph Ratzinger nog opzien toen hij zei dat de god van de moslims onredelijk is en hij tevens de jihad en het gebruik van geweld in naam van de Koran scherp veroordeelde. De reactie van de islamitische wereld was voorspelbaar: dreigementen, rellen, en natuurlijk geweld. Over de hele wereld eisten moslimleiders excuses van de paus. In de PLO-gebieden werden kerken en christenen aangevallen, in Somalië werd een Italiaanse non geëxecuteerd en in Irak werd een Syrische orthodoxe priester onthoofd. Op islamitische forums werd de paus afgebeeld als Dracula, werd opgeroepen om hem af te slachten en werd hij de 'varkensknecht van het kruis' genoemd. De Iraanse opperleider ayatollah Khameni sprak van het 'complot van de kruisvaarders' en de Moslim Broederschap dreigde met 'reacties die erger zijn dan die na de Deense (Mohammed) cartoons'. De paus bezweek onder de grote druk en bood zijn excuses aan, in de hoop meer geweld te voorkomen.

Rome is een pro-islamitische koers ingeslagen

Rome is volledig gecapituleerd en is een [pro-islamitische koers ingeslagen](#) waarbij de met name door moslims vervolgde christelijke minderheden in het Midden Oosten volkomen, waaronder de Kopten in Egypte, worden genegeerd en aan hun lot overgelaten, en de Joodse staat Israël de schuld van alle problemen in de regio krijgt. Recent bracht zelfs een delegatie islamitische geestelijken van de Iraanse Consultatieve Vergadering een bezoek aan het Vaticaan, en werd aartsbisschop Edmond Farhat naar Teheran gestuurd om daar deel te nemen aan de 'internationale conferentie over de wereldwijde campagne tegen het terrorisme'. Al in de herfst van 2010 ontmoetten gezanten van het Vaticaan in Teheran moslimleiders voor een 'interreligieuze dialoog'. Hier prees kardinaal Tauran de 'hartelijke geest' van Iran en de 'vriendelijke Ahmadinejad'.

In 2008 organiseerde het Vaticaan het eerste driedaagse forum met islamitische leiders. De paus ontmoette toen één van de gevaarlijkste islamitische leiders in het Westen: Tariq Ramadan, de kleinzoon van Moslim Broederschap oprichter Hassan al-Banna. Hij ontkend het bestaansrecht van Israël en rechtvaardigd het vermoorden van Israëlsche burgers.

Hij wordt beschouwd [als een intellectueel](#), maar zodra hij met lastige vragen wordt geconfronteerd, vliegen de gefabriceerde leugens over tafel of ontvlucht hij de scene. Een van zijn leugens gaat over Mohammed toen deze in Medina arriveerde. Hier zou hij de Joodse inwoners hebben verwelkomd als onderdeel van de "Ummah" gemeenschap maar daar klopt helemaal niets van. In werkelijkheid heeft hij alle mannen vermoord en hun bezittingen geroofd en vrouwen en kinderen [tot slaven gemaakt](#). Voordat Mohammed verscheen leefden de Joden al honderden jaren veilig in de Arabische wereld maar dat was met de verschijning van Mohammed afgelopen. Deze Ramadan kreeg in 2006

op hoge kosten van de Nederlandse gemeenschap -namelijk 200.000 euro per jaar voor één dag per week, en 400.000 euro extra voor debatten en wijkbezoeken- een gasthoogleraarschap aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam en trad in dienst als adviseur integratie van de gemeente Rotterdam. De Universiteiten die deze extremist een podium hebben gegeven moeten zich werkelijk schamen.

Paus Benedictus in Israël

Van 8 tot 15 mei 2009 was Benedictus in Israël. Israëls president Simon Peres begroette hem met de woorden “Blessed is he who comes”. In de aanloop van zijn bezoek sprak Benedictus de woorden „60 jaar geweld en onrechtvaardigheid” daarmee doelend op Israëls optreden tegen de PLO-terreur. Tijdens dit bezoek zei Benedictus dat Gods verbond met het volk van Israël nog steeds van kracht is en dat zijn beloften levend zijn. Maar tijdens zijn bezoek aan Bethlehem, de geboorteplaats van de Here Jezus sprak hij zijn steun uit voor een PLO-staat en zei dat hij de frustraties van hun onvervulde ‘legitieme ambitie’ voor een PLO-staat begreep. De [Veiligheidsmuur](#) noemde hij een „*symbool van de impasse tussen Israëli's en de Palestijnen*”. Ook wenste hij het PLO-bewind spoedig een eigen staat toe in wat hij noemde „*het land van hun voorvaderen*” en beloofde te zullen bidden voor vrede, vrijheid en stabiliteit die hen zolang (door Israël) wordt ontzegd. Hij zei dat beide volken in vrede in hun eigen thuisland moeten kunnen leven in door de internationale gemeenschap erkende grenzen.

PLO-leider en Holocaust-revisionist Abu Mazen (Mahmoud Abbas) die ooit nog afstudeerde aan de Lumumba Universiteit in Moskou met een [proefschrift](#) waarin hij de Holocaust minimaliseerde, was natuurlijk bijzonder blij met de uitspraken van de paus. Staand naast Mazen riep hij Israël op om ‘de vrede te omarmen’. Alsof de “Bende van Ramallah” dat al gedaan had! Tijdens zijn bezoek aan Yad Vashem bad hij niet om vergeving voor de vernietiging van de zes miljoen Joden in de Holocaust, en noemde ook in zijn rede de Duitse nazi's niet. Ook weigerde hij een bepaald deel van het Holocaust herdenkingsmuseum te bezoeken omdat er een foto hangt van ‘[oorlogspaus' Pius XII](#) die paus was tussen 1939 en 1958.

Bethlehem, 13 mei 2009. Paus Benedictus VI – in zijn jonge jaren nog lid van de Hitlerjugend – samen met Abu Mazen (Mahmoud Abbas) de leider van het Fatah/PLO bewind. (Photo: Uriel Sinai/Getty Images)

Paus Franciscus op bezoek in Israël

De Jezuïet Paus Franciscus was op 25 mei 2014 op bezoek in Israël en dat hebben ze daar geweten. Hij begon zijn bezoek in Jordanië en reisde vervolgens door naar Bethlehem voor een ontmoeting met PLO-terreurbaas Abu Mazen die hij “[Een man van Vrede](#)” noemde. Het hele bezoek van de

paus aan het PLO-bewind was met grote zorgvuldigheid voorbereid om de politieke boodschap van zijn bezoek een groter gewicht te geven. Het feit dat Franciscus zijn bezoek aan de landrovers van het Heilige Land begon, en niet aan Israël, was een duidelijk signaal Israël te kleineren. Tenminste één lid van de gemeenteraad van Jeruzalem, [Aryeh King](#), weigerde de paus te ontmoeten. Ik wil hem alleen ontmoeten ‘tenzij hij in zijn koffer de door zijn voorgangers gestolen kostbaarheden van het Joodse volk meeneemt – [schatten die in de kelder van het Vaticaan worden bewaard](#). Zijn voorkeursbehandeling van het bewind in Ramallah boven Israel is geen verrassing. Al in 1974 erkende het Vaticaan de PLO terreurbeweging, terwijl het tot 1994 duurde voordat het Vaticaan Israel erkende. Het standpunt van het Vaticaan kan omschreven worden als ‘een theologische dialoog met de Joden’ en ‘volledige steun voor de Palestijnse Arabieren’.

Mazens volgelingen vierden feest omdat ze het bezoek van Franciscus zagen als een soort erkenning van Palestina. Hind Khoury, een voormalig Palestijnse minister voor Jeruzalemse Zaken, noemde zijn bezoek van grote politieke betekenis. De paus had een duidelijk boodschap bij zich waaronder zijn eis dat Israël de ‘bezetting van Palestina’ moet opheffen. In Bethlehem liet hij zich in een wagen met open dak rondrijden en week vervolgens af van zijn programma door zijn

pausmobiel te stoppen bij de betonnen veiligheidsbarrière die Israël rond de door Mazen en trawanten geregeerde gebied heeft opgesteld om wandelende zelfmoord terroristen tegen te houden. Het leek alsof hij stond te bidden met zijn voorhoofd tegen de muur met daarop graffititeksten zoals „Bevrijd Palestina" en 'Apartheidsmuur'. Daar liet Franciscus zich een complete haattirade door terreurleider Mazen met hoofdzakelijk valse beschuldigingen richting de Joodse staat welgevallen.

PLO-terreurleider Abu Mazen en paus Franciscus vinden allebei dat ze recht hebben op tenminste een deel van het land Israël en de hoofdstad Jeruzalem.

Het Vaticaan zegt nooit wat over de vervolging van Arabische christenen door het PLO-bewind. Wel zet hij zich intensief in voor een sterke moslimchristelijke alliantie. Deze stellingname maakt het voor de Rooms-katholieke Kerk heel moeilijk om op te komen voor de vervolgte christenen in de moslimwereld

waaronder de christenen die leven onder het bewind van de “Moslimbende van Ramallah”. Dat was al zo toen terreurmiljardair Jasser Arafat de leiding had en dat is nog steeds zo onder Mazen en consorten. Ze zijn er in geslaagd de christelijke bevolking in Bethlehem en andere plaatsen te minimaliseren. Veel van die christenen vonden uitgerekend in Israël een veilig thuis. Natuurlijk zei de paus niets over [deze etnische zuivering van christenen](#). Wel maakte de paus zich druk over een paar aanvallen van Joodse kolonisten op enkele christelijke gebouwen in Israel, waar bijvoorbeeld graffiti op de deuren werd gespoten.

Na zijn bezoek aan Bethlehem bracht Franciscus een bezoek aan het Dheishe vluchtelingenkamp om het ‘lijden van de Palestijnen met eigen ogen te zien’. ‘Dit bezoek zal ons helpen in onze strijd om de langste bezetting ooit in de geschiedenis te beëindigen,’ zei Ziyad Bandak adviseur voor christelijke zaken. Franciscus ging niet naar de Klaagmuur, maar naar de Tempelberg, waar hij vergezeld werd door de Israël hatende [Moefti van Jeruzalem](#) één van de meest kwaadaardige, haat zaaiende moslimleiders die er op de wereld rondlopen en die met regelmaat openlijk oproept de alle Joden te willen uitroeien. Desondanks noemde Franciscus deze haatprediker zijn broeder. Met dit bezoek liet hij zien de islamitische heerschappij over de Tempelberg goed te keuren. Volgens de imam ‘beginnen moslims overal te beseffen dat de Joodse staat zal verdwijnen, en de morgenzon zal opgaan in Palestina... We wachten op de overwinnende legioenen uit Tunesië, Jordanië, Egypte, Irak, de Maghreb (Marokko en Algerije), en de Hijaz (Saudi Arabië).’ Dat hij het niet enkel over de ‘bevrijding’ van Samaria en Judea, bleek uit zijn voorspelling dat de moslims vanuit Israëlische steden zoals Jaffa en Haifa ‘de overwinning’ zullen uitroepen.

Paus Franciscus noemt deze Joden hatende moefti Sheik Muhammad Hussein van Jeruzalem, zijn broeder. Soort zoek soort zullen we maar zeggen.

In Jeruzalem bracht hij een bezoek aan de leiders van de Grieks Orthodoxe Kerk waar hij een ontmoeting had met de oecumenische patriarch Bartholomeüs. Zij ondertekenden een verklaring waarin ze pleiten voor de „eenheid van christenen voor toekomstige uitdagingen". Het tweetal noemde de bijeenkomst in de Heilige Grafkerk een „bron van diepe spirituele

vreugde". Hij kwam niet naar het kantoor van Netanyahu en al evenmin naar de Knesset, maar ontving de Israëlische premier op het Notre Dame complex, dat het eigendom is van het Vaticaan. Ook hier ging een politiek statement vanuit: ‘Dit land is niet echt van jullie, het is van mij.’ Het was een vernedering voor Israel, in het bijzonder van Netanyahu.

Inmiddels heeft het Vaticaan de verhoudingen met Israël verder op scherp gezet [door op 13 mei 2015 de Palestijnse staat officieel te erkennen](#) in een nieuw Verdrag, nog voordat deze terreurstaat is opgericht. In Israël reageerde men zeer geschokt door deze eenzijdige stap van het Vaticaan, terwijl de Palestijnen feest vieren. Het Vaticaan laat met deze beslissing nogmaals zien een grondige afkeer te hebben van de Joodse staat. Daarnaast negeert Rome de Bijbelse waarschuwingen en profetieën, waarin duidelijk wordt gesteld dat de Messias Zelf zal oordelen over alle volken en landen die de verdeling van Israël hebben veroorzaakt of gesteund. God kondigt oordelen aan over die volken die het land Israël willen verdelen (Joël 3). Alle landen en instanties die de Palestijnse staat erkennen op grondgebied dat God aan Israël heeft toegezegd – Judea, Samaria en Oost-Jeruzalem – gaan lijnrecht in tegen Gods Woord. Deze landen mogen een Godsoordeel verwachten. De erkenning van de PLO-terreurstaat door het Vaticaan is de feitelijke vervulling van waar paus Leo XIII al in 1846 voor waarschuwde: ‘Rome zal het geloof verliezen en de zetel van de Antichrist worden...’ Het boek Openbaring maakt duidelijk dat de [antichrist een verbond zal sluiten met de valse profeet](#) (Mohammed-islam) en dat is precies wat er vandaag gebeurt. Leo XIII: ‘De Kerk zal in duisternis zijn.... In de heilige plaats zelf, wat de zetel van de meest heilige Petrus is, zullen zij de troon van hun afschuwelijke goddeloosheid hebben opgericht.’ Als christenen nog illusies koesterden over een eventuele positieve koerswijziging van het Vaticaan onder de huidige acterende Jezuiet Franciscus, ten aanzien van Israël, dan kunnen deze nu definitief de prullenbak in.

De stichting van een Palestijnse Staat is trouwens strijdig met het internationaal recht, zoals vastgelegd in de Oslo akkoorden. Daarin staat dat vrede tot stand moet komen “in onderlinge overeenstemming” en dat de grenzen in onderling overleg bepaald moeten worden. Het Vaticaan handelt dus volkomen in strijd met deze bepalingen die zijn gegarandeerd door de VN, de VS, Rusland en de EU, en stemt er mee in dat de “landrovers Ramallah” zich onttrekken aan hun verdragverplichtingen. Een Palestijnse staat zal bovendien gebaseerd zijn op racisme. Want terreurleider Abu Mazen heeft herhaaldelijk uitgesproken dat er geen Joden ‘in Palestina’ zullen mogen wonen. Dit racisme is uiteraard strijdig met het internationaal recht en op deze basis kan en mag geen staat erkend worden.

Franciscus noemt PLO-terreurleider Abu Mazen een ‘vredesengel’.

Op 16 mei 2015 brak een schandaal uit, nadat volgens de [BBC-verslaggever David Willey](#) Paus Franciscus PLO-terreurleider Abu Mazen (Mahmoud Abbas) in een privéaudiëntie een [vredesengel](#) zou hebben genoemd. Tijdens een 20 minuten durende ontmoeting tussen Franciscus en Mazen, die volgens de officiële informatie 'zeer hartelijk' verlopen was, zou de paus aan Mazen een medaille met een vredesengel hebben overhandigd om „de slechte geest van oorlog uit de weg te ruimen”. Volgens Italiaanse persbureaus zei Franciscus: 'Ik dacht aan u omdat u een vredesengel bent'. Die woorden deden wereldwijd de ronde in de sociale netwerken. Sommige persbureaus meldden, dat de Paus verkeerd was geciteerd. Hij had gezegd dat Mazen een engel van de vrede *zou kunnen zijn*. Het Vaticaan werd vervolgens gedwongen een verduidelijking uit te geven, maar daar werd het allemaal niet veel duidelijker van. Volgens de [Vaticaanse woordvoerder](#) Federico Lombardi had hij de exacte formulering niet gehoord en wilde Paus Franciscus Israël niet beledigen door Mazen “een vredesengel” te noemen, maar wilde hij de harmonie tussen de twee partijen aanmoedigen. Verder zei hij dat het woord 'engel' in deze context 'boodschapper' betekent.

De uitspraak van paus Franciscus heeft in de Joodse wereld voor bijzonder veel opwinding gezorgd. Vooral in Israël zorgde de uitspraak voor verontwaardiging. De 80-jarige ontkenner van de Holocaust, Abu Mazen, schrikt er niet voor terug om Palestijnse zelfmoordenaars, die Joden hebben vermoord, te prijzen als 'helden' en 'martelaren' en straten en pleinen naar hen te noemen.

Ook hebben Franciscus en Mazen een [overeenkomst](#) gesloten over de status van de katholieke kerk. Daarin wordt voor de eerste keer de 'Staat Palestina' genoemd. Al in 2012 had het Vaticaan over 'Palestina' gesproken als een Staat. Nu duikt deze Staat voor het eerst op in een officieel document - voor de Palestijnen een groot diplomatiek succes.

Vaticaan neemt islamitische propaganda over

La Civiltà Cattolica, het Vaticaanse magazine dat door het secretariaat van de paus wordt beoordeeld voordat het gepubliceerd wordt, adopteerde in januari 2011 de term 'Nakba' waarmee de oprichting van de Joodse staat wordt betreurd. Ook werd Israël beschuldigd van 'etnische

zuiveringen' en werd de vooral door de voormalige Iraanse president Ahmadinejad wekelijks herhaalde islamitische propaganda dat 'de Zionisten' het Westerse schuldgevoel over de Holocaust hebben uitgebuit om Israël op te richten, letterlijk overgenomen.

In oktober 2010 werd in Rome een katholieke synode gehouden van bisschoppen uit het Midden-Oosten, waar alles werd gedaan om de verbinding tussen de Bijbel en de staat Israël te ontkennen. Zo zei de door paus Benedictus XVI aangewezen Grieks-Melkitische aartsbisschop Cyrille Salim Bustros: „*Voor christenen bestaat er geen beloofd land voor de Joden. Er bestaat niet langer een uitverkoren volk. Het concept van een beloofd land kan niet worden gebruikt als een argument om de terugkeer van de Joden naar Israël en de uitwijzing van de Palestijnen te rechtvaardigen. Het rechtvaardigen van de bezetting van Palestina door Israël kan niet worden verdedigd op basis van de heilige Schrift.*” Deze uitspraken en de slotverklaring van de Midden-Oosten synode zet de kerk jaren terug in het proces van verzoening tussen de kerk, het Joodse volk en Israël. Een proces dat werd geïnitieerd en ondersteund door de pausen Johannes Paulus II en Benedictus XVI. ‘Dergelijke theologische discussies over de uitleg van de Bijbel dateren nog uit de Middeleeuwen.

De Grieks-Melkitische aartsbisschop Cyrille Salim Bustros

De Maronitische Apostolische Nuncio Edmond Farhat, een soort ambassadeur namens het Vaticaan, noemde Israël een „*afgestoten vreemd implantaat dat niet door specialisten kan worden genezen.*” Toen op 11 maart 2011 de twee PLO-terroristen Amjad en Hakim Awad [een compleet Israëliisch gezin](#), inclusief kleine kinderen en een baby, met onvoorstelbare wreedheid afslachtte terwijl ze lagen te slapen, bagatelliseerde de bekende Italiaanse priester Mario Cornioli (*cornhole?*) de gruwelijke moordpartij door te stellen dat deze gebeurde in 'een illegale Israëliische kolonie die is gebouwd op gestolen land'. Ze nemen geen enkele moeite de ware feiten te onderzoeken. Daar hebben ze ook geen enkel belang bij. Wat hen drijft is pure Jodenhaat.

In maart 2007 bezocht een delegatie van Duitse katholieke bisschoppen Israël en de PLO-gebieden. Tijdens dit bezoek vergeleek monseigneur [Gregor Maria Hanke](#), de bisschop van Eichstätt, Israël met Nazi-Duitsland. “Vanmorgen (zagen) we in Yad Vashem de foto’s van het onmenselijke Getto van Warschau en deze avond reizen we naar het Getto in Ramallah. Dat maakt je boos,” [merkte de bisschop op](#). Zijn collega, monseigneur [Walter Mixa](#), de bisschop van Augsburg, [voegde eraan toe](#) dat de Palestijnen leven in ‘getto-achtige’ situaties en dat hun behandeling door Israël bijna racistisch is’.

Operatie Wolkkolom

Zoals gebruikelijk waren de beschuldigingen aan het adres van Israël tijdens en na “Operatie Wolkkolom” in november 2012 tegen de terreurbeweging Hamas in Gaza weer overvloedig. Het Vaticaan sprak van Israëliische “[Baby killers](#)”. Kardinaal Gianfranco Ravasi sprak van „*een bloedbad onder onschuldige mensen en zei dat de schreeuw van de moeders vanwege hun stervende kinderen opsteeg naar de hemel.*” De haat tegen het volk van Israël wordt er met voorhamer ingeslagen. De kardinaal vergeleek de luchtaanvallen tegen Hamas met de kindermoorden in opdracht van koning Herodus. Israël zou zich schuldig hebben gemaakt aan massamoord. Dit soort uitspraken horen thuis in het rijtje van gemene leugenachtige beschuldigingen die laten zien waar deze kerk en ook andere kerken voor staan. Ze doen er het zwijgen toe met betrekking tot de terreur van Hamas. Ze doen er het zwijgen toe waar het gaat om de [vervolging van de christenen in de PLO-gebieden](#). De Kardinaal vond het niet de moeite waard om iets te zeggen over Joodse baby’s in Sederot en kinderen die dagenlang noodgedwongen in schuilkelders doorgebracht hebben vanwege de constante raketbeschietingen vanuit Gaza. De kerk zwijgt zoals ze dat altijd al heeft gedaan ook tijdens de Holocaust.

(*) William Shomali, hulpbisschop van het Latijns Patriarchaat, zei op de officiële radiozender van het Vaticaan, dat er in Gaza sprake zou zijn geweest van een uitbraak van wreed geweld. Shomali zei dat het moeilijk te bepalen was geweest wie de laatste golf van geweld heeft veroorzaakt en dat terwijl Israël al maandenlang met raketten werd bestookt alvorens in te grijpen. De anti-Israël uitlatingen van dit soort kerkleiders maken dat de Israëlische burgers christenen met de nodige argwaan aanschouwen omdat zij als spreekbuizen van het christendom in zijn algemeenheid worden gezien.

Het Vaticaan zweeg toen Hamas een regen van raketten afvuurde op Israëlische burgerdoelen met de bedoeling zoveel mogelijk slachtoffers te maken. Een pure oorlogsmisdaad! Geen woord ook over hoe de propagandamachine van Hamas gefabriceerde beelden de wereld instuurde over burgerdoden. Maar toen Israël luchtaanvallen ging uitvoeren op stellingen van Hamas, kwam het Vaticaan onmiddellijk met commentaar. Natuurlijk spreken deze Kardinalen niet voor de rooms-katholieken in de wereld maar daarom is het niet minder schandalig. (*)Uit Israel Today, januari 2013- nr 68. www.israeltoday.nl

Adviseur Vaticaan wil internationale troepenmacht in Israël

[Samir Khalid Samir](#) -een Jezuïet van Egyptisch-Arabische afkomst- wil dat het Vaticaan een plan ondersteunt om een internationale troepenmacht in Israël te stationeren, een internationale commissie op te richten die beslist over het lot van Jeruzalem en alle Arabische ['vluchtelingen'](#) het recht geeft op terugkeer. Feitelijk betekent dit plan niets anders dan het einde van de Israëlische soevereiniteit en daarmee de liquidatie van de Joodse Staat. De Islamadviseur schrijft in zijn zogenaamde 'Decaloog voor Vrede', op 9 augustus 2009 gepubliceerd op de website van de ervaren Vaticaanse analist Sandro Magister, dat hét probleem dat vrede in het Midden Oosten in de weg staat de creatie van de staat Israël in 1948 was. „*Europa beging gesteund door de supermachten, uit schuldgevoel over de Holocaust een nieuw onrecht tegen de Palestijnse bevolking, door geen rekening te houden met hen bij de oprichting van een speciale staat voor de Joden.*” Samirs voorstelling van zaken wijkt volledig af van de werkelijke, historische gang van zaken. Al in 1922 [besloot de toenmalige Statenbond](#), de voorloper van de VN, tot de oprichting van een Joods thuisland (Eretz Israël) in het aloude thuisland. De voorbereidingen voor deze oprichting waren al vóór de Tweede Wereldoorlog afgerond.

Daarnaast is het tevens een feit dat de meeste Israëli's, in tegenstelling tot wat Samir beweert, niet afkomstig zijn van door de Holocaust uit Europa verdreven Joden, maar van Joden [die door de Arabische landen na 1947](#) werden weggejaagd. Ten tijde van de heroprichting van de Joodse staat bevonden er zich zo'n 600.000 Joden in Israël; maar liefst [820.000 Joodse vluchtelingen](#) werden er uit de Arabische landen naar Israël verbannen, inclusief uit Irak, waar de Joden al 1000 jaar leefden voordat de Arabieren er arriveerden. Door de Arabische verbanning van de Joden creëerden zij een bevolkingsconcentratie die het mogelijk maakte dat Israël een regionale supermacht kon worden. De grootste meerderheid van de Arabieren wilden niet met de Joden samenleven, en verlieten vervolgens uit eigen beweging het hernieuwd opgerichte Israël. Samir 'vergeet' tevens dat het [VN-verdelingsplan uit 1947](#) wel degelijk voorzag in de oprichting van een Arabische staat. Als de Arabieren hiermee akkoord waren gegaan, dan zouden ze het piepkleine Joodse vluchtelingenstaatje uiteindelijk omsingeld en geabsorbeerd kunnen hebben. Het waren daarom niet Europa en de supermachten, maar de Arabische landen die geen rekening hielden met de al aanwezige bevolking, maar doelbewust de Arabieren opriepen om weg te gaan met als doel de Joodse staat nog in haar wieg te vermorzelen.

De door Samir gepresenteerde schandalige verdraaiing van de historische feiten is met name in Europa blindelings overgenomen door de media -en daardoor ook door de meeste burgers. Het is echter buitengewoon moeilijk om op basis van de feiten te argumenteren met mensen, die diep in hun hart een existentieel probleem hebben met of Israël, of de Joden - of beide (feitelijk gaat dit heel vaak samen, ook al wordt dit bijna altijd ontkend). En daarom wordt ook door de prominente

Islamadviseur van de Paus geheel ten onrechte de 'Holocaust' aangevoerd als reden voor de oprichting van de staat Israël.

Bisschop Bernard Fellay

Bisschop Bernard Fellay, het hoofd van de traditionalistische Priesterbroederschap St. Pius X (SSPX), noemt Joden "[vijanden van de Kerk](#)". Fellay doelde op bezwaren vanuit Joodse kring tegen verzoeningsgesprekken tussen de SSPX en het Vaticaan. "Wie was het meest ertegen gekant dat de Kerk de SSPX zou erkennen? De vijanden van de Kerk. De Joden, de vrijmetselaars, de modernisten", zei bisschop Fellay tijdens een rede in de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van de berg Karmel in het Canadese New Hamburg. De opmerking werd gemaakt in de loop van een toespraak die meer dan anderhalf uur duurde. Daarin blikte hij onder meer terug op de ontwikkelingen van het afgelopen jaar.

Franklin ter Horst

Terug naar: [Inhoud](#)